

РЕШЕНИЕ

№ 6687

гр. София, 06.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Мария Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Ст. Димитров, като разглежда дело номер **6542** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228
от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от
Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 28.05.2012 г., постановено по н.а.х.дело №2266/2012 г. по описа на
Софийски районен съд, СРС, НО, 5-ти състав е потвърдил Наказателно постановление
/НП/ №22-2203462/26.09.2011 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по
труда” /ДИТ/, с което на [фирма],[ЕИК], за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на
труда /КТ/ е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер
на 1500 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1
от ЗАНН, е обжалвано от [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото
с него НП. Релевираните касационни основания-за нарушение на закона и допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила- чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК,
вр.чл.63, ал.1 ЗАНН-са бланкетни и не са мотивирани с конкретни твърдения и
доводи. Навежда се и „необоснованост”.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се
представява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт С., която оспорва
касационната жалба и моли за оставянето в сила на оспореното решение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за законосъобразност на оспореното решение.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди с оспореното решение НП, СРС е приел за установено от фактическа страна, че при извършена на 07.06. и 13.06.2011г. проверка от органите на Дирекция „Инспекция по труда“ С. на [фирма], е констатирано, че има нарушения на трудовото законодателство, изразяващи се в неизплащането на трудовите възнаграждения на работници и служители. Поради това с протоколът от извършената проверка на жалбоподателя са дадени задължителни предписания за отстраняването на нарушенията, като съгл. т.3 от същите е предписано работодателят да изплати уговореното трудово възнаграждение на В. В. К., Д. И. С., К. С. Р., В. В. К. и останалите работници и служители от [фирма] съгласно представените платежни ведомости за месец януари, февруари и март 2011г., съгласно чл.128, т.2 КТ, като е определен срок за изпълнение до 29.07.2011 г. Протоколът, респективно предписанието, са връчени на представляващия дружеството на 13.06.2011г. Впоследствие, по повод подадена молба, срокът за изпълнение на посочените задължителни предписания е удължен от Директора на ДИТ-С. до 12.08.2011 г. На 30.08.2011г. от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ С., е извършена проверка на жалбоподателя, във връзка с изпълнението на дадените предписания. Изискани са документи доказващи изпълнението на дадените предписания, но такива не са били представени. На 30.08.2011г., в присъствието на двама свидетели, е съставен АУАН № 22-2203462 за това, че жалбоподателят не е изпълнил даденото му задължително предписание под № 3 от посочения Протокол, като актът е връчен на същата дата на представляващия дружеството. Въз основа на него на 26.09.2011г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, за да потвърди издаденото НП, от правна страна въззивната инстанция е извела изводи, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита; Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на материалния закон.

Решението е законосъобразно.

1. „Необосноваността” не е касационно основание-арг. чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Поради това и касационната инстанция не проверява фактическата обоснованост на оспорения съдебен акт, а се произнася в пределите на възприетите от въззивната инстанция фактически положения, когато не са наведени с касационната жалба и установени в касационното производство съществени процесуални нарушения при събирането и оценката на приобщените по надлежния процесуален ред доказателствени материали.

2. В случая, СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване.

3. Не е налице и второто релевирано касационно основание-нарушение на закона. Въззивната инстанция е приложила правилно материалния закон, като е приела, че установеното от фактическа страна осъществява състава на нарушение по чл.415, ал.1 от КТ-неизпълнение на задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, за което предвиденото в разпоредбата административно наказание за субектите-ЮЛ е „имуществена санкция” в размер от 1500 до 10 000 лв. На касатора-ЮЛ е било наложено определеното в КТ административно наказание за извършеното от него нарушение, което е било индивидуализирано от административнонаказващия орган в минималния, установен от закона размер-1500 лева .

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.05.2012 г., постановено по н.а.х.дело №2266/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :